

(Johannes Jensen). Det ærede Medlem kunde ikke forstaa, at vi fra socialdemokratisk Side kunde udtale os til Fordel for Kaserne-ner. Saaledes som Spørgsmaalet forelaa for os i Finansudvalget før Jul, drejede det sig om, hvad vi ansaa for heldigst: Indkvartering paa Kaserne eller Indkvartering hos Borgerne. Vi mente, at Kaserneindkvarteringen havde mange Fordele frem for Indkvartering hos Borgerne, og navnlig naar Indkvarteringen hos Borgere skulde foregaa i Byer, der hidtil ikke havde haft Garnisoner. Naar der altsaa skulde ske tvungen Indkvartering i Ringsted, Roskilde, Vordingborg o. s. v., vilde det blive overordentlig generende for disse Byers Borgere. Jeg sætter, at en Borger i en af disse Smaabyer har en lille Lejlighed paa 2—3 Værelser og nu pludselig faar Ordre fra Krigsministeriet til, at han skal modtage en eller to Soldater og huse dem. Der kan derved opstaa utaalelige Forhold. Jeg ved, at hvis jeg pludselig fik Ordre til at skaffe Plads hjemme i min Lejlighed til en eller to Soldater, vilde det være i allerhøjeste Grad generende for mig, da jeg ikke har mere Husrum, end jeg selv har Brug for. En saadan Tvangsforanstaltning i Byer, der ere nye som Garnisonsbyer, synes jeg vilde være meget uheldig for Byens Borgere. Derfor mener jeg, at naar vi skulle have Indkvartering i nye Garnisonsbyer paa Sjælland, vilde det være at foretrække at gaa til Kaserne fremfor at lægge denne Tvang paa Borgerne.

Det ærede Medlem mente, at naar vi udtalte os til Fordel for Kaserne, pegede det saa langt ud i Fremtiden, og han har det lyse Haab og den sikre Tro, at vi inden ret længe naa til Voldgift, og i saa Tilfælde vilde det være kedeligt, om vi havde bygget disse Kaserne. Jeg vil dertil sige, at Kasernebygninger høre dog ikke til de unyttigste Ting her i Verden. Vi forhandle for Tiden om at omdanne en Kasernebygning til et Fængsel. Vi se altsaa, at Kaserne, selv om de opgives til det Brug, hvortil de ere byggede, meget vel kunne omdannes til andre Formaal. Men naar det ærede Medlem er saa bange for at binde sig til saadanne Ting, som pege langt ud i Fremtiden, forstaaer jeg ikke, at han kan billige Anlægget af de kostbare Fæstningsværker og Forter, der skulle anlægges rundt om i vort Land. Det er Ting, som, hvis de en Gang skulde opgives, ere fuldstændig unyttige; man kan ikke tænke sig noget andet, hvortil de kunne anvendes, og det er Ting, som pege me-

get længere ud i Fremtiden og binde langt større Kapitaler end dem, der her er Tale om.

Saa sagde det ærede Medlem, at naar han ikke havde talt om Kaserne-spørgsmaalet ved Finanslovens anden Behandling, hidrørte det fra, at den Sag ikke forelaa den Gang. Det er ikke rigtigt. Den forelaa endog meget stærkt, og der førtes en meget indgaaende Forhandling om denne Sag. Det ærede Medlem maa have overset en Skrivelse, som er aftrykt i den Betænkning, Finansudvalget afgav, en Skrivelse, der er dateret 6. December 1910 og undertegnet med Forsvarsministerens Navn. I denne Skrivelse staar der — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle faa Linier: „Ligeledes under 18. Oktober 1909 tilskrev Krigsministeriet Fredericia og Nyborg Byraad, at man desværre saa sig nødsaget til at opgive disse Byer som fremtidige Garnisonsbyer, da det af fornyede Overvejelser ved de to Generalkommandoer og Generalstaben fremgik, at disse Garnisoners Ophævelse maatte anses som en uundgaaelig Nødvendighed.“ Det ærede Medlem fra Fredericia vil heraf se, at Sagen netop forelaa og forelaa paa en for Fredericia højt kedelig og uheldig Maade, og det havde derfor været saarenaturligt, om det ærede Medlem som den gode Repræsentant for Fredericia By, han er, havde taget Ordet ved den Lejlighed og havde søgt at værgе sin Bys Interesser. Men det ærede Medlem forholdt sig tavs. Og det havde han selvfølgelig Lov til at gøre.

Det ærede Medlem talte saa om, at jeg var kommen ind paa at ville sætte, Bevillingsmyndigheden over Bestemmelser der findes i bestaaende Love. Ja, det vil jeg. Og jeg vil hævde til det yderste, at hvor Talen er om Tilfælde som disse, staar Bevillingsmyndigheden over Lovgivningen. Man har ganske vist i Lovgivningen vedtaget, at der skal ligge saa og saa meget Militær paa Sjælland. Men der kan ikke flyttes een Mand, og der kan ikke bygges een Kaserne, der kan ikke foretages det mindste i saa Henseende, før Bevillingerne ere givne hertil af Bevillingsmyndighederne. Hvor ikke Trediemands Ret skyder sig ind der imellem, og der er jo ikke Tale om at en saadan krænkes i dette Tilfælde, har Bevillingsmyndigheden det i sin Haand, om den vil gaa med til at yde disse Bevillinger eller ej. I det Øjeblik, Folketinget har svaret Nej til det Forslag, som er fremsat fra den højtærede Ministers Side, er det ham ikke muligt at overflytte det